

Perumpamaan walang tina nabi Yoél

Karusakan anu dijelaskeun ku aksi walang, ngarujuk kana kajahatan anu hébat akibat tina perang sareng bangsa deungeun sareng sanés ka legiun setan. Éta kabohongan anu pernah dilakukeun pikeun nyebutkeun yén unggal jenis belalang ngagambarkeun legiun setan, anu nimpakeun kahirupan manusa.

Perumpamaan walang tina nabi Yoél

Bubuka

Mangrupikeun jumlah khutbah, tulisan, buku sareng paméran anu teu masuk akal anu ngajelaskeun visi belalang, anu diumumkeun ku nabi Joel, salaku legiun setan anu nyerang ngalawan perlindungan jalma-jalma anu henteu nyanggakeun sapuluh.

Milarian saderhana dina Internét ngasilkeun tulisan sareng buku anu teu kaétang [1] nyatakeun sacara katégori yén belalang mangrupikeun legiun setan anu bertindak langsung kana aset masarakat, ngancurkeun bumi, mobil, baju, bahan kadaharan, gaji, jst. Éta setan ieu nyababkeun bencana dina mobil, kapal terbang, kapal tilelep, ngaruntuhkeun gedong, maéhan jalma, ngancurkeun bangsa, kulawarga, gereja, pernikahan sareng bumi.

Éta leres, naon perumpamaan ngeunaan belalang anu diumumkeun ku Yoél, ngagambarkeun? Naha belalang setan?

Perumpamaan

“Naon sesa hileud, walang éta dihakan, sésana tina belalang, belalang tuang na naon sésana tina belalang, aphid tuang éta.” (Yoél 1: 4)

Sateuacan nganalisis téksna, kuring hoyong mastikeun ka anu maca yén inohong ulat, belalang, belalang sareng aphid, anu ngawangun perumpamaan nabi Joel, sanés setan. Pendekatan naon waé, dina pengertian ieu, boga tujuan pikeun nipu jalma anu teu waspada ku ngajantenkeun jalma awam sareng neophyte salaku mangsa gampang pikeun lalaki anu teu sopan atanapi, sahenteuna, henteu sadar kana bebeneran Alkitab.

Perumpamaan anu diumumkeun ku nabi Joel ngagaduhan pemirsa khusus: urang Yahudi, sateuacan bubarkeun. Nalika Joel ngumumkeun pesen ti Allah ka kokolot sareng penduduk di bumi, anjeunna henteu udagan kamanusaan, saolah-olah anjeunna nyarioskeun perkawis planet bumi, sateuacanna, pesen éta ditujukeun ka para pamimpin Yahudi sareng pangeusi bumi Kanaan, nyaéta, urang Yahudi. (Yoél 1: 2)

Pikeun ngalegaan ruang lingkup nubuat, nyarios ka jalma-jalma sanés atanapi bahkan nyarios ka anggota Garéja Al Masih, nyaéta ngagilirkeun pesen nabi Joel, sabab anu janten target pamiarsa pesen nyaéta urang Israél, sakumaha tiasa ditingali tina kalimat pamungkas tina ayat: ‘... atanapi, dina jaman bapa anjeun’, cara pikeun ngarujuk generasi-generasi sateuacan urang Israil.

“Dangukeun ieu, anjeun sesepuh sareng dengekeun, sakumna pangeusi bumi: Naha ieu kajantenan di jaman anjeun atanapi, di jaman kolot anjeun?” (Yoél 1: 2)

Urang Israil kedah nyebarkeun pesen nabi Joel, ngeunaan walang, ka murangkalihna sareng murangkalih ka murangkalihna, supados pesenna dugi ka generasi anu bakal datang. (Yoél 1: 3)

Sareng naon anu walang dina perumpamaan? Jawabanana aya dina ayat 6: bangsa deungeun anu kuat sareng seueur!

“Kanggo bangsa anu kuat tanpa jumlah anu parantos ngalawan ka bumi Kami; huntu na dandelions sareng aranjeunna gaduh rahang singa lami. “ (Yoél 1: 6)

Nabi Yermia ogé, nyebatkeun panyerang asing, nganggo inohong anu sanés:

“Kusabab kuring bakal nganjang ka anjeun ku opat jinis kajahatan, saur Pangéran: ku pedang pikeun maéhan sareng anjing, nyeret aranjeunna, ku manuk langit sareng sato bumi, pikeun nyéépkeun sareng ngancurkeun aranjeunna.” (Yer 15: 3)

Penjajahan bangsa asing parantos diprediksi ku nabi Musa:

“PANGERAN bakal ngangkat bangsa ngalawan ka anjeun ti kajauhan, ti tungtung bumi, anu ngapung sapertos garuda, hiji bangsa anu basana anjeun moal ngartos; Bangsa berwajah galak, anu moal ngahargaan rupa kolot, atawa karunya ka pamuda éta; Sareng anjeunna bakal ngahakan buah sato anjeun sareng buah bumi anjeun, dugi ka musnah; sareng éta moal nyéépkeun anjeun gabah, kedah, atanapi minyak, atanapi anak sapi anjeun, boh domba anjeun, dugi ka nyéépkeun anjeun. “ (Deu 28: 49-51)

Nabi Yoél nyieun ramalan anu sami, tapi, nyusun pasemon pikeun mempermudah pengumuman kajadian kahareup, ti kolot dugi ka murangkalih. Kumaha cara saha waé anu tiasa mopohokeun pasemon anu ngagunakan belalang, anu ngahakan sadayana di payuneunana?

Penjajahan Kalde dibandingkeun sareng karusakan anu disababkeun ku belalang, sabab bakal nyerang kota-kota Israél, anu mirip Eden, anu, saatos invasi Babul, ngan ukur kapidilan anu tetep.

“Dinten gelap sareng gelap; dinten awan sareng gelap peteng, sapertos énjing sumebar di gunung; jalma hébat sareng kawasa, anu teu pernah aya, ti saprak jaman kuno, atanapi saatos aranjeunna mangtaun-taun ka payun, ti generasi ka generasi. Sateuacanna aya seuneu ngahuru sareng di tukangeunana aya seuneu anu ngabarak; tanah di payuneunna sapertos kebon Eden, tapi di tukangeunana gurun anu sepi; enya, moal aya anu luput ti anjeun. “ (Yoél 2: 2-3)

Perumpamaan ngeunaan belalang ngagaduhan tujuan ngagambarkeun anu diprediksi ku Musa, sabab bangsa anu bakal nyerang Israél bakal ngahakan sagala rupa anu dihasilkeun sato sareng kebon. Moal aya sisikian, must, minyak atanapi sato sato, kusabab diserang asing.

Tangkal anggur sareng tangkal anjir mangrupikeun sosok anu nuduhkeun dua imah putra Yakub: Yuda sareng Israél, sahingga nubuat sareng perumpamaan ngagambarkeun, ngan ukur sacara éksklusif, barudak Israél. Pikeun nempatkeun lalaki, atanapi kapidir, atanapi garéja, salaku objék tina aksi walang, mangrupikeun lamunan pikeun jalma anu henteu terang-terang.

Nabi Yesaya sareng Yermia ngabandingkeun bangsa-bangsa asing kana sato galak di sawah, sanés nganggo sosok belalang:

“Anjeun, sadaya sato di sawah, sadaya sato leuweung, sumping sareng tuang” (Nyaéta 56: 9);

“Ku sabab kitu, singa ti leuweung nyerang aranjeunna, ajag ti padang pasir bakal nyerang aranjeunna; macan tutul ngajaga kota-kota na; sakur anu kaluar ti maranehna bakal hancur; sabab pelanggaranana ningkat, murtadna ngalobaan. “ (Yer 5: 6)

Karusakan anu dijelaskeun ku aksi walang, ngarujuk kana kajahatan anu hébat akibat tina perang sareng bangsa deungeun sareng sanés ka legiun setan. Éta kabohongan anu pernah dilakukeun pikeun nyebutkeun yén unggal jenis belalang

ngagambarkeun legiun setan, anu nimpakeun kahirupan manusa.

Saha waé anu nyarios yén belalang mangrupikeun jenis legiun setan, anu nindak dina kahirupan jalma-jalma anu henteu nurut ka Gusti, éta tukang bohong.

Gusti ngutuk bumi kusabab Adam henteu patuh sareng, tungtungna, nekad yén manusa bakal tuang késang dina rarayna (Kaj. 3: 17-19). Tekad ilahi éta tumiba ka jalma-jalma adil sareng anu teu adil! Kutukan sanés anu tumiba ka umat manusa, urang Yahudi sareng kahirupan, nyaéta maot, ku sadayana jalma dijauhkeun tina kamulyaan Allah.

Tapi, sanaos laknat anu dihasilkeun tina pelanggaran Adam, kabeneran aya dina katurunan sadaya turunanana, tanpa dibédakeun jalma anu saleh sareng teu adil “kusabab waktos sareng kasempetan mangaruhan sadayana, henteu jelas” (Prov 9:11). Saha waé anu damel dina kahirupan ieu ngagaduhan hak pikeun tuang, sabab hukum nyéépkeun sami pikeun sadayana: adil sareng henteu adil.

Nyebatkeun yén cutter belalang meta pikeun kahirupan jalma kafir mangrupikeun kalepatan. Nyebatkeun yén bagian tina naon anu kafir tina karyana, milik setan mangrupikeun kabur, kusabab lahan sareng kaendahanana kagungan Gusti.

Nganggo Yesaya 55, ayat 2, pikeun nyarioskeun kauangan, kasaksian ngalawan kabeneran tina Kitab Suci. Nalika Yesaya naros ka jalma-jalma, ngeunaan nyéépkeun artos aranjeunna kalayan ngagarap anu sanés roti, anjeunna henteu nyarioskeun roko, inuman, hiburan, ubar, jst. Gusti Allah nyentak jalma-jalma pikeun nyéépkeun naon anu dipikagaduh ku pangorbanan, kurban anu henteu dipikaresep ku Gusti (Yes 1: 11-12; Isa 66: 3).

Anu dipikahoyong ku Gusti, sareng anu leres-leres nyugemakeun manusa, nyaéta anjeunna bakal ngupingkeun pangandika Gusti, sabab, “ngajawab langkung saé tibatan ngurbankeun”. (1 Sam 15:22) Tapi urang Israail dihaturan pikeun pangorbanan,

nyaéta, aranjeunna nyéépkeun hasil buburuh kana naon anu henteu aranjeunna tiasa minuhan!

“Tapi Samuel nyarios, ‘Naha PANGERAN resep pisan kana kurban beuleuman sareng sasajen, sapertos nurut kana pangandika PANGERAN? Lah, taat langkung saé tibatan ngorbankeun; sareng ngaladén éta langkung saé tibatan gajih domba. “ (1 Sam 15:22)

Teu masuk akal pikeun nyebutkeun yén belalang anu ngarusak ngarujuk kana musibah alam, musibah, cuaca goréng, sareng sajabana, tapi pikeun nerapkeun Yohanes 10, ayat 10, dimana maling éta sumping, upami henteu maéhan, maok sareng ngancurkeun, salaku tindakan setan , éta maca anu goréng kalayan motif anu pikasieuneun. Nyebatkeun yén legiun setan, anu diwakilan ku belalang anu ngarusak, nyaéta pembunuh anu ngalakukeun naon anu dicarioskeun ku Yohanes 10, ayat 10; éta jahat.

Maling Yesus nyarios sumping pikeun maéhan, maok sareng ngancurkeun sanés ngarujuk ka setan, tapi ka pamimpin Israél, anu sumping sateuacan Anjeunna. Pamingpin Israél mangrupikeun maling sareng garong, sabab aranjeunna ngalaksanakeun sateuacan Yesus sumping, kusabab ramalan nabi-nabi:

“Naha bumi ieu, anu disebut nami abdi, guha garong di panon anjeun? Lah, kuring, kuring sorangan, parantos ningali ieu, saur PANGERAN. “ (Yer 7:11);

“Sadayana anu sumping sateuacan kuring maling sareng garong; tapi domba-domba henteu ngupingkeunana. “ (Yohanes 10: 8);

“Maling datang ngan ukur maling, maehan sareng ngancurkeun; Kuring sumping supaya aranjeunna ngagaduhan kahirupan, sareng ngagaduhan éta pisan. “ (Yohanes 10:10);

“Sareng saur-Na ka aranjeunna,” Anu parantos diserat, Bumi abdi bakal disebut tempat solat; tapi anjeun parantos

ngajantenkeun tempat maling ". (Mat 21:13)

Kacindekan panyatur anu ngagunakeun pasemon belalang bahkan langkung anéh nalika ngajuken cara pikeun ngatasi éta belalang: janten tither!

Padahal belalang ngalambangkeun bangsa Kasdim, anu nyerang Yérusalém dina 586 SM, nalika Nebukadnesar II – kaisar Babulonia – nyerang Karajaan Yuda, ngancurkeun duanana kota Yerusalem sareng Bait Allah, sareng ngusir urang Yahudi ka Mesopotamia , kumaha ngungkulan 'belalang' ieu, upami urang Kasdim punah?

Salian ti nyarios yén belalang dina perumpamaan Joel mangrupikeun sababaraha jinis setan, seueur panyatur nyarios yén hiji-hijina cara pikeun ngéléhkeun éta nyaéta ku kasatiaan dina perpuluhan sareng maturan! Teu leres!

Urang Israail ngalaman diserang ku bangsa deungeun, sabab henteu nyéépkeun bumi, numutkeun pangandika PANGERAN, sareng sanés aranjeunna sanés tititer, sakumaha anu urang baca:

“Sareng Kami nyebarkeun anjeun di antara bangsa-bangsa, sareng narik pedang di tukangeun anjeun; tanah anjeun bakal suwung sareng kota-kota anjeun bakal suwung. Maka lahanna bakal ngaraosan Sabat-na, sapanjang dinten kagoréngan sareng anjeun bakal aya di bumi musuh anjeun; maka lahan bakal beristirahat sareng ulin dinten Sabtu na. Anjeunna bakal beristirahat unggal dinten kapencil, sabab anjeunna henteu beristirahat dina Sabat anjeun, nalika padumukan di dinya “(Im 26:33 -35).

Kusabab teu beristirahat di bumi, maka Allah netepkeun 70 minggu Daniel, sakumaha anu kacatet dina Kitab Babad:

“Supados pangandika PANGERAN kajantenan ku pangandika Yermia, dugi ka bumi resep kana Sabat-sabat na; sadaya dinten kapencilan sésana, dugi ka tujuh puluh taun réngsé. “ (2 Bab 36:21).

Keluhan Malachi ngeunaan nyangking sadayana perpuluhan ka perbendaharaan parantos lami saatos diasingkeun ka Babul (Mal 3:10). Nabi Malachi mangrupikeun kontémérér ti Ezra sareng Néhémia, dina waktos saatos diasingkeun, nalika témbok Yérusalém parantos diwangun deui, sakitar 445 SM.

Alkitab jelas:

“Sakumaha manuk ngumbara, sapertos manuk walet ngalayang, maka kutukan tanpa sabab moal datang”. (Pam 26: 2)

Naha laknat kajantenan barudak Israil ku kalakuan setan? Henteu! Setan dilaknat ku alam, tapi éta henteu nyababkeun dilaknat ka umat manusa. Anu nyababkeun laknat anu tumiba ka urang Israil nyaéta henteu nurut kana papakon-papakon Gusti, ditepikeun ku Musa. Penjajahan Babul ngan ukur lumangsung kusabab henteu patuh urang Israél sareng sanés ku tindakan setan!

Pikeun barudak Israél, Gusti ngusulkeun berkah sareng kutukan sareng cogan pikeun narima éta masing-masing, taat sareng henteu patuh. Anu nyababkeun laknat éta nyaéta nurut, sabab tanpa laknat moal aya kutukan.

Sareng saha anu ngalaksanakeun laknat éta? Gusti Dirina!

“Nanging, upami anjeun henteu ngupingkeun pangersa PANGERAN Allah anjeun, supados henteu ati-ati pikeun ngajaga sagala dawuhan-Na sareng aturan-aturan-Na, anu ku Kami dipasihkeun ka anjeun ayeuna, maka sadaya kutukan ieu bakal sumping ka anjeun sareng bakal nyusul anjeun: Duh anjeun di kota sareng damn anjeun di nagara. Sialkeun karanjang anjeun sareng kneader anjeun. Dikutuk nyaéta buah rahim anjeun sareng buah bumi anjeun sareng turunan sapi anjeun sareng domba anjeun. Dikutuk anjeun bakal nalika anjeun lebet sareng dilaknat anjeun bakal nalika anjeun angkat. PANGERAN bakal ngirim kutukan ka anjeun; kabingungan sareng éléh dina sagala hal anu anjeun lakukeun; dugi ka musnah sareng dugi ka ujug-ujug binasa, kusabab jahatna kalakuan anjeun,

anu anjeun tinggalkeun kuring. “ (Deu 28: 15-20)

Éta pasti yén, tanpa sabab, teu aya kutukan!

Kontribusi kauangan ka lembaga anu ditangtoskeun henteu ngabébaskeun saha waé ti setan, kutukan, panon jahat, jsb. Pesen sapertos kitu nipu pikeun ngaitkeun anu sederhana. Sanés kusabab anjeun henteu gaduh élmu yén anjeun moal dihukum:

“Anu diingetkeun ningali jahat sareng nyumput; tapi anu saderhana lulus sareng sangsara hukuman.” (Pam 27:12)

Ngaku kabodoan sateuacan Allah henteu ngabébaskeun saha waé tina balukarna. Maka kabutuhan manusa pikeun merhatoskeun sora Gusti.

Tapi, aya anu ngadangu firman Allah, tapi, mutuskeun milampah numutkeun naon anu diusulkeun ku haté licik, panginten yén aranjeunna bakal perdamaian. Tipu tipu, pikeun berkah Gusti pikeun jalma anu ngupingkeun pangandika-Na.

“Sareng tiasa kajantenan, sing saha anu nguping kecap-kecap laknat ieu, bakal ngaberkahan dirina dina haténa, nyarios: Kuring bakal katengtreman, sanaos abdi leumpang numutkeun pamendak haté kuring; pikeun nambahan haus, nginum.” (Deu 29:19)

Pangajaran yén anu percanten ka Kristus Yesus nyandak tina anu diumumkeun dina perumpamaan belalang anu dikedalkeun ku rasul Paulus ka Korinta:

“Sareng hal-hal ieu dilakukeun ka kami dina gambar, supados urang henteu miharep hal anu goréng, sapertos anu dilakukeun.” (1 Kor 10: 6).

Pikeun jalma-jalma anu yakin yén Isa teh Al Masih, teu aya deui hukumanana, sareng naon anu urang baca ti urang Israail nyaéta supaya urang henteu ngalakukeun kasalahan anu sami. Upami teu aya hukuman pikeun jalma anu mahluk anyar, éta pasti yén anjeunna disumputkeun sareng Kristus di Gusti, ku sabab

éta, anjeunna henteu kedah sieun ku setan, kutukan, jst.

Saha waé anu aya di Kristus anu jahat henteu némpél, sabab anjeunna nyumput sareng Kristus, di Allah:

“Kami terang yén saha waé anu dilahirkeun ku Allah henteu dosa; tapi naon anu dipidamel ku Gusti ngajaga dirina, sareng anu jahat henteu keuna. “ (1 Yohanes 5:18);

“Kusabab anjeun parantos maot sareng kahirupan anjeun disumputkeun sareng Kristus, di Gusti.” (Kol 3: 3)

Sadayana anu percaya ka Kristus parantos dipasih berkah rohani di Kristus Yesus (Epe. 1: 3), janten henteu kedah sieun ku aksi setan.

Hiji-hijina kutukan anu tiasa ngahontal jalma anu percaya nyaéta ngantepkeun dirina katipu ku lalaki anu, kalayan licik, nipu nipu nyalira, ngajauh tina bebeneran injil (Ef 4:14; 2 Pet 2: 20-21), ku sabab éta, aya hubunganana sareng sadayana hal, anjeunna langkung ti juara, sareng teu aya mahluk anu tiasa misahkeun anjeunna tina kaasih Gusti, anu aya di Kristus.

“Tapi dina sagala hal ieu, urang langkung ti batan meunang, ku anu mikanyaah ka urang. Kusabab kuring yakin yén teu pati, boh kahirupan, dalah malaikat, boh pimpinan, boh kakuatan, boh ayeuna, boh pikahareupeun, atanapi jangkungna, atanapi jero, atanapi mahluk naon waé ogé, moal tiasa misahkeun urang ngeunaan kaasih Gusti, anu aya dina Kristus Yesus Gusti urang” (Rom 8: 37-39)